

Arrest

nr. 312 089 van 29 augustus 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 24 juni 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 juli 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De bestreden beslissing, waarbij de verwerende partij het volgend verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij niet-ontvankelijk heeft verklaard bij gebrek aan nieuwe elementen of feiten overeenkomstig artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), betreft een in artikel 57/6, § 3, eerste lid van dezelfde wet bedoelde beslissing van niet-ontvankelijkheid.

Overeenkomstig artikel 39/57, § 1, tweede lid, 3° van de Vreemdelingenwet moet het in artikel 39/2 van diezelfde wet bedoelde beroep bij verzoekschrift tegen zulke beslissing worden ingediend binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

Artikel 39/57, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt de verschillende termijnen waarbinnen de beroepen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden ingediend "*na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht*".

Volgens artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet begint de in § 1 van dit artikel bepaalde beroepstermijn te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd, tenzij de geadresseerde het tegendeel bewijst. De vervaldag is in de beroepstermijn begrepen. Is die dag echter een zaterdag, een zondag of een wettelijke feestdag, dan wordt de vervaldag verplaatst

naar de eerstvolgende werkdag. Voor de toepassing van deze bepaling wordt als werkdag beschouwd, elke dag behalve een zaterdag, zondag of wettelijke feestdag.

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat *“Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, [...] elke kennisgeving geldig [is] wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs.”*

De termijn van tien dagen, bepaald in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonde dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *“Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)”* in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

Uit de gegevens in het administratief dossier blijkt dat de brief met de bestreden beslissing op 15 maart 2024 aan de postdiensten werd overhandigd voor een aangetekende zending, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet, naar het adres waar verzoekende partij conform artikel 51/2 van de Vreemdelingenwet woonplaats heeft gekozen. De verzoekende partij betwist dit niet en toont het tegendeel niet aan.

Bijgevolg neemt de Raad aan dat de bestreden beslissing op 15 maart 2024 op correcte, regelmatige en rechtsgeldige wijze aangetekend werd verstuurd, zoals omschreven in artikel 39/57, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot het *“2. Attest van inontvangstname van de beslissing door verzoeker”*, gevoegd aan het verzoekschrift, sluit de Raad zich aan bij hetgeen de verwerende partij dienaangaande in haar nota met opmerkingen heeft vastgesteld: *“Het feit dat verzoekende partij de bestreden beslissing pas op 8 april 2024 in handen kreeg, doet geen afbreuk aan en wijzigt niets aan de vaststelling dat de kennisgeving van de bestreden beslissing op correcte en rechtsgeldige wijze conform artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet op 15 maart 2024 geschiedde, en niet pas meer dan drie weken later zoals verzoekende partij verkeerdelijk voorhoudt.”*

Verzoekende partij lijkt verkeerdelijk de dag waarop zij de beslissing fysiek in handen kreeg (8 april 2024) te verwarren met de dag waarop de bestreden beslissing haar werd betekend op haar gekozen woonplaats, met name 15 maart 2024 (RvV, nr. 186 881 van 16 mei 2017).

De geldige kennisgeving doet de termijn ingaan, zodat in casu woensdag 20 maart 2024 de eerste dag van de beroepstermijn is. De uiterste datum voor het indienen van het verzoekschrift was bijgevolg vrijdag 29 maart 2024.

Zoals de verwerende partij ook aanbrengt in haar nota met opmerkingen, is het verzoekschrift, elektronisch verzonden op vrijdag 19 april 2024, bijgevolg ingediend buiten de wettelijke termijn.

Het verzoekschrift bevat verder geen nadere informatie omtrent de (laat)tijdigheid van het beroep. De verzoekende partij dient ook geen pleitnota in en verdedigt zich op dit punt derhalve niet. Zij voert geen overmacht aan en toont deze dus ook niet aan.

De Raad stelt dienvolgens vast dat het beroep laattijdig is.

Het beroep is onontvankelijk ratione temporis.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES,

kamervoorzitter

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. MAES